

Forfatter: Skjoldborg, Johan

Titel: Udrag fra Slægten

Citation: Skjoldborg, Johan: "Slægten", i Skjoldborg, Johan: *Slægten*, 1925, s. 72. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold_08-shoot-idm140074492946480/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Slægten

get at holde mig til, og det maa blive din Sag at skaffe det. (ud)

(Axelsen og Kræsten ind i Samtale.)

KRÆSTEN. Naa, der er du Graves. Ja Axelsen og mig taler om Tidens Spørgsmaal (nu) men det interesserer jo ikke dig?

GAMLE GRAVES (gælder stiftfærdigt ind fra Aftægtsstuen og følger Samtalen osje)

UNG-GRAVES. Jo, jeg interesserer mig nok for Tidens Spørgsmaal, men *min* Tid er ikke den samme som *jeres* Tid.

KRÆSTEN. Det er hel underligt for mig, at du ikke bryder dig om det, som vi her i dit Hjem har kæmpet for, da der har faaet saamegen Oplysning.

UNG-GRAVES. Hvilke Interesser tænker du paa?

KRÆSTEN. Hele Fremskridtet i Tiden naturligvis.

UNG-GRAVES. Fremskridtet — hvad vil det sige?

KRÆSTEN. Det ved du vel nok — Fremskridtet i Samfundet.

UNG-GRAVES (trækker paa Skuldrene). Samfund og Samfund — — hvad betyder det — ved Siden af det enkelte Menneskes Lykke — (med særlig Vægt) virkelig Livslykke.

KRÆSTEN. Stræber *du* efter den! — (pludselig inderligt) Graves! skal vi ikke tale aabent til hverandre?

UNG-GRAVES. Jo, Far!

KRÆSTEN (fast). Du er ikke lykkelig, Graves.

UNG-GRAVES. Nej. Men der er kun eet Menneske, der kan sige det Ord, som vilde gøre mig lykkelig. Alle disse Fremskridtsord og Samfundsord, har jeg ingen Brug for.

AXELSEN. Det kan ikke hjælpe Graves, du kan ikke staa uden for Samfundet. Og Tiden har skam ogsaa præget dig skal jeg love for, med al dens Tvivl og opløsende Tendenser.

UNG-GRAVES (vaagner kritisk). Hvad tænker De paa?

AXELSEN. For Eksempel den moderne Litteratur.

UNG-GRAVES (energetisk). Hvad den?